

sig langt ud over 5 Millioner Kr. At det vil vække megen Forbavselse og megen Opsigt rundt omkring, det tror jeg nok. Det er jo givet efter den Affattelse, at Loven træder i Kraft, saa snart de 5 Millioner ere anmeldte, og det er givet, at selv om det kun er en eneste Kreditforening, som melder sig ind for et Beløb af 5 Millioner Kr., saa er Loven traadt i Kraft. Skulde det saa virkelig være heldigt, at hele dette Apparat er sat i Bevægelse for saa lidt, skulde det være heldigt, at hele denne Historie med Statsgaranti i Virkeligheden reducerer sig til en Garanti for en enkelt Kreditforening? Jeg synes det ikke, og det forekommer mig, at man nok maatte kunne finde paa en Affattelse, hvorved sligt blev forebygget. Det forekommer mig, at denne § 4 nok maatte kunne redigeres saaledes, at Loven overhovedet først træder i Kraft en vis Tid efter, at der var anmeldt et Beløb, men rigtignok et meget større Beløb, end her er Tale om. Det forekommer mig, at dette vilde være rigtigt, men det er i øvrigt noget, som jeg kun vil henstille til det ærede Udvalgs Overvejelse, og jeg vil tilføje, at det er en Tanke, som jeg maatte heldigere skulde have fremst, da jeg havde Konference med Udvalget. Den Gang var imidlertid denne Absurditet mig ikke saa præsent, som den senere er bleven, idet jeg mere og mere er kommen til at tvivle om, at ret mange af de nuværende Kreditforeninger vilde gaa ind i Hypotekbanken, og at det meget sandsynligt vil stille sig saaledes, at det kun bliver ganske enkeltvis, at der vil finde en Tiltræden Sted. Det forekommer mig, at man dog ikke skal slaa et saa stort Brød op, naar man ikke i Forvejen har sikret sig en ret livlig Tilslutning, ikke blot i Kvalitet men ogsaa i Antallet af saadanne Foreninger. Dette er kun en Henstilling, og jeg vil sige ligesom flere andre, en velvillig Henstilling til det ærede Udvalg. Jeg gentager, at jeg paa ingen Maade stiller mig i absolut Modsetning til Forslaget, skønt jeg ikke mere har Faderkærlighed til det, men jeg har anset det for min Pligt at gøre det ærede Udvalg og Tinget opmærksom paa de Realitetsindvendinger, som det forekommer mig, uundgaeligt paatrænge sig en ved at læse Forslaget igennem.

Blem: Som ærede Medlemmer vilde have set, har jeg i Udvalget i det hele taget kunnet gaa sammen med Flertallet om de Ændringer, det har foreslaaet. Jeg har for øvrigt ikke megen Tro til, at det vil blive nogen stor Nytte, en saadan Hypotekbank vil bringe de forskellige Kreditforeninger, saaledes som Pengemarkedets Tilstand er for Tiden, hvor Efterpørgselen efter Obligationer stadig holder Stridt med Tilbudet, saaledes at man kan sælge sine Obligationer paa Indlandets Pengemarked. Da Kurserne altsaa staa lige saa højt her som i Udlandet, tror jeg ikke, den for Tiden vil gøre stor Nytte; men der kan selvfølgelig komme Tider, hvor det var værd at have saadan en Hypotekbank. Jeg støtter mig navnlig ogsaa her til det, at Kreditforeningerne ikke selv have videre Tro til, at en saadan Hypotekbank vil hjælpe dem synderligt. Det Lovforslag, her blev forelagt, blev drøftet i et Møde den 19de Januar dette Aar, og hvortil Bestyrelserne for samtlige Kreditforeninger her i Landet vare indbudte til at møde. Der vedtoges efter en lang Diskussion enstemmigt en Resolution, hvor der udtaltes følgende, som jeg med den højterede Formands Tilslættelse vil læse op — det er kun nogle få Linier. Der blev der udtalt: „at man ikke kunde indse, at de Fordele, som haabedes opnaaede ved det i Rigsdagen indbragte Forslag om en Hypotekbank, i hvert Tilfælde under de nuværende Forhold vilde opveje de Byrder, der derved paalagdes Kreditforeningernes Interessenter, og at man derfor ikke kunde ønske dets Vedtagelse, idet man dog ikke vilde tage Afstand fra enhver Tanke om Oprettelsen af en Hypotekbank“. — Det er altsaa saa at sige en enstemmig Afvisning af Forslaget i den Stikelse, hvori det var indbragt; og derfor har Udvalget netop ogsaa taget Hensyn til de Udtalelser, som ifølge et stenografisk Referat foreligge om denne Diskussion; og særlig har man, som det ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører (A. Sørensens) og af det ærede Medlem fra Stive (Dalsgaard), ændret det paa tre meget væsentlige Punkter. Man har for det første lagt, at Statsgarantien kan gaa op til 30 Mill. Kr. i Stedet for som foreslaaet 15 Mill. Kr., fordi Kreditforeningerne havde indvendt dette, at hvis man skal opnaa